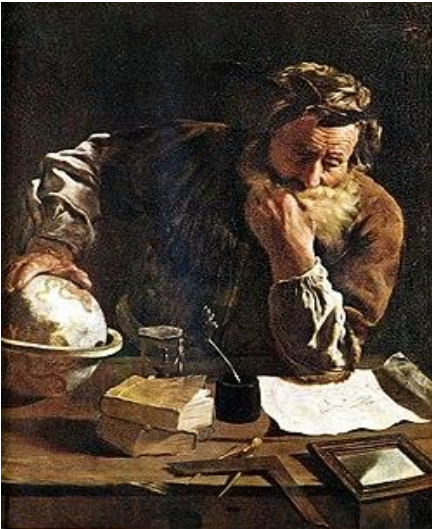

HEUREKA

Väinö Hotti

Huudahduksen esittäjänä kuvataan tunnetuimmin kreikkalainen oppinut [Arkhimedes](#). Hänen kerrotaan huutaneen "heureka!" astuttuaan kylpyyn ja huomattuaan, että veden pinta nousi. Tällöin hän ymmärsi yht'äkkiä, että syrjäytetyn veden tilavuus on sama kuin vedenpinnan alla olevan ruumiinosan tilavuus. Tämä tarkoitti esimerkiksi sitä, että epäsäännöllisten kappaleiden tilavuus voitiin laskea tarkasti, mikä oli aiemmin ollut vaikea ongelma. Kertomuksen mukaan Arkhimedes oli löydöstään niin innostunut, että hyppäsi kylpyammeestaan ja juoksi [Syrakusan](#) katujen halki alasti. (Wikipedia).

EVANKELIUMI = ILOSANOMA

LÖYTÄJÄN ILOA

JOULUN SANOMA

"Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille **suuren ilon**, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa" (Luuk.2:9-11).

"Ja paimenet palasivat **kiittäen ja ylistäen Jumalaa** kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu" (Luuk.2:20).

ILO HERRASSA

"Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteet, jotka hän teki. Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu ja rampa parani. Ja **syntyi suuri ilo siinä kaupungissa**" (Apt.8:5-8).

”Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi. Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies ja oli rikas...

Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: ”Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi”. Ja hän tuli nopeasti alas ja **otti hänet iloiten vastaan**” (Luuk.19:1,2.5,6).

”Ja älkää olko murheelliset, sillä **ilo Herrassa on teidän väkevyytenne**” (Neh.8:10).

”Ja kaikki kansa meni, söi ja joi, lähetti maistiaisja ja **vietti suurta ilojuhlaa; sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu**” (Neh.8:12).

TYHJÄSTÄKÖ HYVILLÄÄN

”Sillä joka minut löytää, löytää elämän ja saa Herran mielisuosion” (Snl.8:35).

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. **Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys**” (Joh.10:10).

AARTEESTA ON KYSYMYKSIÄ

”Herra on minun pelto- ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani. **Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintöosani**” (Ps.16:5,6).

”Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja **siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon**” (Matt.13:44).

”Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet, että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, **jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä**” (Kol.2:1-3).

LÖYTÄJÄN ILOA

Arkhimedeellä oli keksijän ja löytäjän ilo. Ilo täytti niin koko hänen olemuksensa, ettei hän voinut olla paikallaan. Kun syntinen löytää Jeesuksen: VOI SITÄ ILOA!

”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän **antoi minun suuhuni uuden virren**, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.40:2-4).

1. ”Olen löytänyt sen, josta ennustivat Pyhät profeetat muinoisin, jonka päivän nousua vartosivat Isät sydämin sykkäilevin...

6. Olen löytänyt sen, jota kaivannut on Minun sieluni murheellinen, joka elämän lähde on loppumaton. Olen löytänyt Jeesuksen” (HLV 293:1,6).

”Niin mä löysin jo elon lähtehen, Siksi kulje en enää etsien. Siinä onnen ja levon täyden sain. Siellä on kaikilla sijaa vielä vain” (HLV 152:7).

OMA KOKEMUKSENI

Olin silloin (11.10.1961) 21 vuotias nuori mies. Sisimmässäni oli tuska ja ahdistus. Eräs huolta aiheuttava asia oli elämänuran valinta. Tajusin universumin suuruuden, mutta en tuntenut SUURTA JUMALAA. Olin tutustunut Raamattuun. Sisimmässäni nousi arka pyyntö: Jos sinä Jumala olet olemassa, onhan sanassasi lupaus hädässä olevalle:

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua” (Ps.50:15).

En muista, kuinka kauan tästä meni, mutta tuolloin maanantaina 11.10.1961 apu tuli. Olin veljeni Niilon kanssa vanhan aidan seipäitä viemässä hevuskärryillä vanhaan navettaan. Taivaasta tuli ääni: **”TULE SINÄKIN MINUN VIINITARHAANI!”** Hetkessä pimeys poistui. Hetkessä sydän vapautui painavasta taakasta. Hetkessä ratkesi elämäntehtäväongelma.

Kiirehdin kertomaan sisälle olevalle äidilleni uskoontulostani. Parin päivän kuluttua todistin ompeluseurassa. Teki mieli syleillä koko maailmaa. Laitumella oli Poju – hevonen; halasin sitä ja sanoin: **”Et tiedä, kuinka ihanaa on olla Jeesuksen oma!”**

Koko illan pulppusi sisimmästäni **”uusi virsi”**:

OI MINKÄ ONNEN AUTUUDEN

1. OI MINKÄ ONNEN, AUTUUDEN AIN USKO MYÖTÄÄN TUO, KUN ITSE HERRAN JEESUKSEN SE AARTEEKSEMME SUO. SE HUOLET, MURHEET LIEVENTÄÄ, SE TUSKAN MYRSKYN HILJENTÄÄ. JA TOIVON VAHVAN IKUISEN SAA HERRAAN USKOEN.

2. MÄ MYÖS SEN ONNEN SAANUT OON, SIKS VIRTENI NYT SOI. NYT HERRA KIITOS KAIKUKOON, KUN AUTUUDEN HÄN SOI. MÄ EESSÄ HERRAN KASVOJEN NÄIN KIITÄN, KERSKAAN, RIEMUITSEN: HÄN MULLE KATOOMATTOMAN TOI TAIVAAN TAVARAN.

3. NYT AUTUUDESTA RIEMUITSEN MÄ TÄÄLLÄ TOIVOSSA, MUT TÄYSIN VASTA TUNNEN SEN MÄ KERRAN TAIVAASSA. ON SILLOIN KIUSSAT PÄÄTTYNEET JA VAIVA, TUSKA, KYNELEET! EI PÄÄTY RIEMU MILLOINKAAN, KUN SINNE KÄYDÄ SAAN.

4. MUN KANTELEENI KAUNIIMMIN TAIVAASSA KERRAN SOI, SIELL` UUSIN ÄÄNIN SULOISIN MUN SUUNI LAULAA VOI RIEMUISEN KIITOSVIRTENI RAKKAALLE JEESUKSELLENI. AH AUTUAS SE PÄIVÄ LIE, KUN KOTIIN MEIDÄT VIE! (HLV 295).

VALTAKUNNAN LÖYTÄMINEN

Kaksi merkittävää löytöä

Muutammat ajattelevat, että kun Jeesus löydetään, kaikki on kunnossa. Kuitenkin tarvitaan vielä "taivasten valtakunnan löytyminen". Itselleni kului uskoontulon jälkeen kymmeniä vuosia Jumalan valtakunnan löytymiseen.

Kaksi valtakuntaa

1. Jumalan valtakunta

"Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja voiman parantaa tauteja. Ja hän lähetti heidät **julistamaan Jumalan valtakuntaa** ja parantamaan **sairaita**" (Luuk.9:1,2).

Tämän valtakunnan jäsenet ovat "valtakuntakristittyjä". Heidän joukkonsa koostuu ekklesiakristityistä. "uloskutsutuista".

2. Saatanan (diaboloksen; hajottaa, heittää erilleen) valtakunta

Tähän ryhmään kuuluvat eri lahkot. Jotka ovat "ryöstäneet Jumalan valtakunnan itselleen". Teologisesti tämä kaappaus tapahtuu siten, että oma kuppikunta käytännössä tehdään ekklesiaksi.

"Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti **hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen**" (Matt.11:12).

KORINTTO

Oli monessa mielessä malliseurakunta:

"niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä" (1. Kor.1:7).

Se oli kuitenkin voimakkaasti lahkomielen riivaama. Paavali joutui siitä vakavasti muistuttamaan:

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikesti Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

"Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallisille**, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä **lihallisia**. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?" (1. Kor.3:1-4).

Tässä Paavali yhdistää hengelliset ”lapset” ja ”lihalliset kristityt”.

Paavalin sanat päivitettyinä kuuluvat: Kun toinen sanoo: ”Minä olen luterilainen”, ja toinen: ”Minä olen helluntailainen”, ”Minä olen vapaakirkollinen”, jne.

Lihallisuus on kuolemanvakava asia uskovalla. Hengessä vaeltaminen ja lihassa vaeltaminen ovat toisensa POISSULKEVIA!

”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on! Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestariimme”
(**Martti Luther**; Ole turvallisista mielin – kokoelmassaan).

”Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jesuksessa Kristuksessa ovat, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen” (Room.8:1; Biblia).

”Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan. ”Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset. Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu. Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme. **Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman;** mutta jos te Hengellä kuuletatte ruumiin teot, niin saatte elää” (Room.8:6-13).

Rakkauden puute mitätöi kaiken seurakunnan toiminnan! Tämä oli tärkein ja painavin Paavalin moite Korintolle; LAHKOLAINEN EI RAKASTA!

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, **ei se minua mitään hyödyttäisi”** (1. Kor.13:1-3).

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

”Jos halutaan saada selville seurakunnan hengellinen tila jollakin seudulla tai koko maassa, ei kannata katsoa kirkossakävijöiden määrää, ehtoollisvieraiden lukua, uhrilahjojen suuruutta,

kokousten ja jumalanpalvelusten paljoutta – vaan on mentävä uskovien joukkoon ja asetettava lämpömittari pyhien yhteisöön” (Fredrik Wislöff).

Uskovien keskinäinen rakkaus on ainut seurakunnan pätevä lämpömittari!

GALATIA

Galatia oli Paavalin perustama seurakunta. Judaistit tulivat ja turmelivat Paavalin työn tekemällä galatalaisista **lahkolaisia**. Galatiassa oli sama tauti kuin Korintossasakin: lihallisuus ja siihen liittyvä rakkaudettomuus:

*”Mutta jos te **purette ja syötte toisianne**, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä. Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte” (Gal.5:15-17).*

Paavali tekee selväksi, ettei lahkolainen koskaan voi päästä taivaaseen:

*”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, **juonet, eriseuratt, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset**, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, **että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa”** (Gal.5:19-21).*

LAHKOLAISESTA VALTAKUNTAKRISTITYKSI

1. Uudestisyntyminen

Lahkolaisuuteen lankeaminen on äärimmäisen vakava asia. Siinä kadotetaan uskoontullessa saadut eväät tasan tarkkaan. Joudutaan palaamaan ”alkuruutuun”:

”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä” (Gal.4:19).

Tässä on oleellista, että tunnustetaan hairahdus ja tehdään parannus. Paavali paljastaa, kuinka vakavasta asiasta on kysymys:

*”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette **langenneet pois armosta”** (Gal.5:4).*

Kun tilanne on näin vakava, mikään ”hienosäätö” ei riitä; tarvitaan ”uusi syntyminen”!

2. Uskonhyppy

Israelin kansa oli kulkenut vaikean erämaamatkan Egyptistä kohti Kanaanin maata. Kun he tulivat Kanaanin maan rajalle, lähetettiin sinne kaksi ryhmää vakoojia. Raportit olivat erilaiset:

*”Ja he palasivat maata vakoilemasta neljänkymmenen päivän kuluttua. He vaelsivat ja tulivat Mooseksen, Aaronin ja kaiken Israelin kansan luo Paaranin erämaahan Kaadekseen. Ja he tekivät heille ja kaikelle kansalle selkoa matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä. Ja he kertoivat hänelle sanoen: ”Me menimme siihen maahan, jonne meidät lähetit. Ja se tosiaankin vuotaa maitoa ja mettä, ja tällaisia ovat sen hedelmät. **Mutta kansa, joka siinä maassa asuu, on voimallista, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria; näimmepä siellä Anakin***

jälkeläisiäkin. Amalekilaiset asuvat Etelämaassa ja heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varsilla." Ja Kaaleb koitti tynnyttää kansaa napisemasta Moosesta vastaan ja sanoi: "Menkäämme sittenkin sinne ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me sen voitamme". Mutta ne miehet, jotka olivat käyneet hänen kanssaan siellä, sanoivat: "**Emme me kykene käymään sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi**". **Niin he saattoivat israelilaisten keskuudessa pahaan huutoon sen maan, jota olivat olleet vakoilemassa, sanoessaan: "Se maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö omat asukkaansa; ja kaikki kansa, jota me siellä näimme, oli kookasta väkeä. Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsiirkkoja; sellaisia me heistäkin olimme"** (4. Moos.13:26-34).

"Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa ja puhuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: "**Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa. Jos Herra on meille suosiollinen, niin hän vie meidät siihen maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan älkääkä peljätkö sen maan kansaa, sillä heitä ei ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on väistynyt heistä, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää te heitä peljätkö"** (4. Moos.14:6-9).

Suhteessa valtakuntakristillisyyteen tänäänkin uskovat jakautuvat näihin kahteen leiriin. Herran sanan lupaukset unohdetaan ja hylätään ja jäädään lahkokarsinoihin.

3. Epäusko estää

"Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. **Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.** Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoonii'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti" (Hebr.4:1-3).

4. Mahdoton tehtävä

Puhe uskovien yhteydestä ei kuulu tähän aikaan; se toteutuu vasta taivaassa. Kyllähän se tietysti taivaassa toteutuu, mutta Jeesus rukoili sen toteutumista nimenomaan täällä maanpäällä (Joh.17.).

"Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista" (Matt.19:26).

"Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo" (Mark.9:23).

5. Golgata on ratkaisu

Jeesuksen veri pystyy tekemään lahkolaisesta "valtakuntakristityn". Eikä mikään muu siihen pystykään! Ethän sinä halveksi Jeesuksen veren voimaa?

"Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa

jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! ” (Hebr.10:28,29).

GOLGATAN VERESSÄ VOIMA ON, VOIMA NIIN SIUNATTU, VERRATON. PYHÄSSÄ VERESSÄ JEESUKSEN VOIMA ON SUURI JA IHMEELLINEN. GOLGATAN VERESSÄ VOIMA ON, VOIMA NIIN SIUNATTU VERRATON.

TAIVAALLINEN NÄKY

”Sentähden, kuningas Agrippa, minä **en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä**” (Apt.26:19).

Taivaallinen näky merkitsi Paavalille pysähdystä ja uuden suunnan ottamista. Se merkitsi myös asenteiden selkeää **vallankumousta**.

”Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä; ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän" (Apt.9:3-6).

Suhde Jumalan kansaan muuttui kertaaheittomiksi. Paavali ei tästä lähtien ollut ainoastaan passiivinen Herran kansan suhteen, vaan hän halusi samaistua siihen aina marttyyrikuolemaan saakka. Taivaallinen näky tekee uskoviain vainoojasta Herran kansan intohimoisen puolustajan.

”Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella” (Fil.3:7-9).

”Taivaallinen näky” velvoittaa kulkemaan kaitaa tietä ja kirkastamaan sitä myös lähimmäisilleen. Ken on **hyvän sanoman** käsittänyt, hän on velvollinen viemään sitä eteenpäin. Muutoin laiminlyönti voi koitua tuomioksi:

”Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä päivä on **hyvän sanoman päivä**. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin **me joudumme syyllisiksi**” (2. Kun.7:9).

LAODIKEAN TAUTI

Kun uskova viihtyy tunkkaisessa lahkokarsinassa, se johtuu viime kädessä ”hengellisestä sokeudesta”. Tässä tarvitaan **taivaallista silmävoidetta**”.

”Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja **sokea** ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tullessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja **silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit**” (Ilm.3:15-18).

"Kun Jumalan miehen palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, sotajoukko, hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia. Ja hänen palvelijansa sanoi hänelle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme?" Hän sanoi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa". **Ja Elisa rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi". Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso: vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä"** (2. Kun.6:15-17).

RAAMATULLINEN KRISTITTY

Suomessa on paljon raamatullisuudellaan kerskailevia ryhmäkuntia puhumattakaan yksityisistä kristityistä. Kuitenkin saatetaan esim. lahkokysymyksessä kävellä röyhkeästi apostoli Paavalin yli. Lahkolaiskysymyksessä ovat vastakkain Jumalan selvä ilmoitus ja jumalaton käytäntö.

"Maa, maa, maa! Kuule Herran sana!" (Jer.22:29).

YKSINKERTAINEN ASIA

Saatana on tehnyt lahkolaiskysymyksestä vaikean ja monimuotoisen asian. Sitähän se ei suinkaan ole. Tarvitaan vain välttävää sisälukutaitoa ja kuuliaisuutta Sanalle: LUE NIIN KUIN ON KIRJOITETTU, USKO NIIN KUIN ON KIRJOITETTU, NIIN SAAT NIIN KUIN ON KIRJOITETTU!

"Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?" (Luuk.6:46).

- 1. JUMALA OMPI LINNAMME JA VAHVA TURVA AIVAN,
ON MIEKKAMME JA KILPEMME AJALLA VAARAN, VAIVAN
SE VANHA VAINOOJA, KAVALA, KAUHEA, ON KIIVAS KIUKKUINEN
JA JULMA, HIRMUINEN. VAIN HERRA HÄNET VOITTA.**
- 2. ON TURHA OMA VOIMAMME, VÄÄRYYDEN VALTAA VASTAAN.
ME TURMAN VALLAT VOITAMME HERRASSA AINOASTAAN.
HÄN, KRISTUS, KUNINGAS, ON VOITONRUHTINAS, LYÖ JOUKOT
HELVETIN, NE TALLAA JALKOIHIN, JA VOITON MEILLE SAATTA.**
- 3. MAAILMA VAIKK` OIS TÄYNNÄNSÄ, PIMEYDEN ENKELEITÄ,
PÄÄLLEMME SYÖSTEN PÄÄNÄNSÄ, HE EIVÄT VOITA MEITÄ.
NE RAIVOTKOHOT VAAN, JA SYÖSKÖÖT KIUKKUAAN, NE SAANEHET
JO ON HERRALTA TUOMION. YKS SANA HEIDÄT KAATAA.**
- 4. SE SANA SEISOO VAHVANA, HE EI VOI SITÄ KESTÄÄ.
KUN KANSSAMME ON JUMALA, KEN MEILTÄ VOITON ESTÄÄ.
JOS VEIS HE HENKEMME, OSAMME, ONNEMME, NE HEIDÄN
OLKOHON, VAAN MEIDÄN IÄT ON, JUMALAN VALTAKUNTA.**